

ORATIO

IN

Papisticam Conjuratiorem.

CORAM

Academia Cantabrigiensi, &c.

OF THE

OF THE

Academic Committee

ORATIO

I N

Papisticam Conjuratiōem.

C O R A M

Academia Cantabrigiensi

Habita in

Templo BEATÆ MARIÆ,

Quinto die Novembris M. DCC. XX.

A JOH. HOLDSWORTH, A. M.

L O N D I N I :

Typis & impensis JAC. BETTENHAM,
in vico vulgò vocato *St. John's Lane.*

M. DCC. XXI.

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

1920

RECEIVED

FROM THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ON JANUARY 15, 1920

TO THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FROM THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

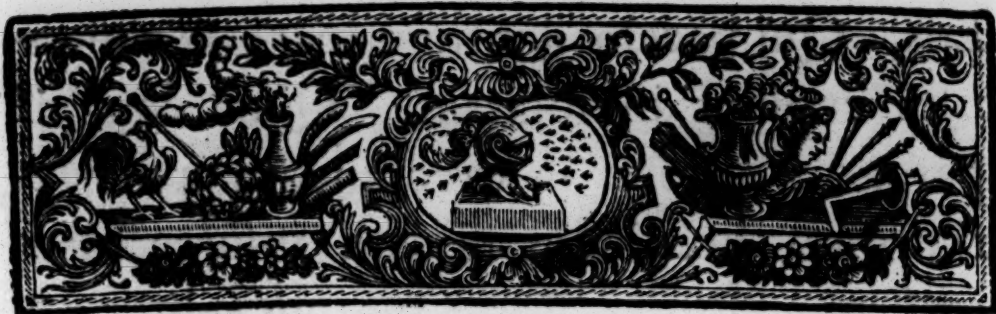
ON JANUARY 15, 1920

TO THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

FROM THE PHYSICS DEPARTMENT

OF THE UNIVERSITY OF CHICAGO

ORATIO

IN

Papisticam Conjuratiōem, &c.

URE quidem optimo lætandum videtur, Eos me nactum esse Auditores, Qui mecum sunt in eadem causâ arctissimè conjuncti. Apud quos etenim libentiùs insidias, Regum mitissimo structas indignarer; quàm apud Eos, Qui fidem principum iniquioribus judicant exhibendam? Quos faciliores potuerim sperare arbitros,

dum interitum à nefariis hominibus patriæ intentatum oratione persequar; quàm Eos, Qui pacem gentium maximè dissitarum cupiunt inviolatam? Quos deniquè paratiori ardore in execrandam malefactorum hominum rabiem insurrecturos existimem; quàm Eos, Quorum religio, & omnis vitæ ratio spirat lenitatem, benevolentiam, charitatem?

Neque tamen id mihi apprimè necessarium arbitror, ut in depingendâ istius criminis atrocitate sim prolixior, quod hodiernus dies detexit, dissipavit; multi id multis egerunt; nostrum magis interest, originem mali penitus habere perspectam; quibus videlicet causis, vel potius stimulis agitati, homines pacis impatientes, tantas *Britanniæ* nostræ, ne dicam suæ strages machinati sint; ita demum fructum hodiernæ celebritatis uberimum percipiemus; si non solum nobiscum reputaverimus, qualem perniciem majorum nostrorum capitibus imminentem Deus Optimus Maximus excusserit, sed etiam

Papisticam Conjuratiōem. 5

etiam recordemur, quàm altè defixus & obfirmatus parricidarum animis error infederit; quippe qui non tam miserrimam suam sortem, quàm deprehensas fraudes, & infectum facinus doluerint; ita tandem veram & solidam gratiam Diis Immortalibus agemus & habebimus; si reminiscamur, tam inveteratas hostium nostrorum animis inhærere iras, ut non poterimus salutem majoribus nostris partam dignè commemorare, quin simul insidias & exitium à nostris ipsorum jugulis quotidie detorta recognoscamus.

Quid tantum in Te, CATESBI, Gens Britannica admiserat nefas, quod tam insolito pœnæ genere luendum videretur? Anne à JACOBO Regum pacificentissimo gravius quid metuendum erat? Anne adeò de omnibus regni Præsulibus & Proceribus conclamatum erat, ut non nisi Unus inveniretur, Quem ab igne tuo Purgatorio velis esse immunem? Frustra sanè erimus, si hujusmodi curas Romanæ superstitionis satellites ægrè habere suspicemur; non ii
3 sunt,

sunt, quibus possint negotium faceffere perditì labentis populi mores cultusque Deorum neglectus; quanto quis impensius veritati investigandæ navat operam; quanto magis simplici & germanâ religionis formâ delectetur, tanto præsentius nutanti superstitionis fastigio periculum intonat; tanto magis ipse importunis Papatûs adstipulatoribus invisus; nulla Te, JACOBÈ, animi feritas, tam immani exitio abripiendum obtulit; non est tyrannis DIONYSIANA scopus fatìs dignus quem petant LOYOLITARUM tela; non Illi Superûm contemptoribus, non omni flagitiorum genere conspurcatis, sed imposturarum suarum larvas remonentibus flammam & ferrum minitantur.

At verò, si maximè Papali superbix & tyrannidi esset inserviendum; anne continuo inusitata castigationis genera in contrasentientium perniciem erant excogitanda? Concedemus alios immitis adeò ingenii esse inventos, ut incredibili quodam æstro perciti in interitum patriæ ferrentur;

Papisticam Conjuratiōem. 7

tur ; quædam tamen humanitatis redeuntis imago, vel faces è manibus excussit ; vel celeritatem facinoris conficiendi retardavit ; vel moderatiora negotii exequendi consilia suppeditavit ; sola videlicet *JESUITARUM* Schola reperta est, quæ adeò in malitiâ obfirmatos possit effundere, quorum crudelitas esset perfecta & mera, nullâque mansuetudinis misturâ temperata ; sola est, cui displicent usitatoria omnia sævitix exempla, quæque adeò, non minùs acriter variis carnificinæ modis invenientis, quàm cæteræ societates artibus liberalioribus excolendis & promovendis insudant ; hujus Seminarii institutis instructi, amicorum & propinquorum infortunia ; regum & principum calamitates ; monarchiarum & rerumpublicarum ruinas fictis oculis intueri discunt.

Sed ne nostrarum partium nimio opere studiosi videamur ; audiamus quid ad hæc regerant, quibus facta negare religio est ; animarum saluti nos sedulò incumbimus, hæreses & schismata latiùs serpere nolumus ;

mus; vulnera immedicabilia ferro recidimus; quasi verò Romanæ Hierarchiæ satellites aliud quid in animo haberent, quàm ut quæstuosæ ignorantia pomœria extendant; quasi Illi magis essent solliciti, nequid detrimenti capiat Ecclesiæ status, quàm nequid de proprii fastûs suppeditamento minuatur! DUACENSES sanè Apostoli nunquam tam seminibus vitiorum eradicandis, quàm divitiarum messi colligendæ invigilârunt; nec unquam tam loca pietatis & virtutum sterilia, quàm auri & argenti feracia sibi invisenda statuerunt; at verò, si tam enixè cupiunt ut credamus Eos, quasi bonos quosdam genios, quo commodiùs humano generi prospici possit, assiduos circumvolitare; faces tandem & gladios è manibus deponant; *Britannos* quidèm eos & esse & fore confido, qui magis argumentorum vi commoveri, quàm cruciatûs ostentatione terri possint.

Dii Immortales! quantis erroribus & ambagibus implicantur, qui veræ religionis

Papisticam Conjuratiōem. 9

nis simplicitatem fastidientes, non tam quod rectum est, quàm quod speciosum, amplectuntur ! Primævis nascentis ecclesiæ temporibus, non inhumaniter agendo, sed fortiter patiendo præcellere Christicolæ cupiebant ; Ethnicisque Imperatoribus gladii è manibus exciderunt, Christianorum, dum viverent, ratiociniis, cùm morerentur, constantiâ attonitis ; Pontificii verò, quantum in se est, Ecclesiam, quibus vivebat & vigeat præfidiis nudarunt, veritatem è manibus elabi passi, crudelitatem à tyrannorum teterrimis mutuati ; si verò misericordiæ prætextu, eadem cruciatuum acerbitate nos à fide avertendos volunt, quâ misellos Indorum regulos ad veritatem amplectendam converti posse stolidissimè crediderant ; Dii velint, ne simus Ii, quorum tales Apostolos misereat.

Nimius essem, Auditores Ornatissimi, si quæ Ecclesiasticæ historiæ abundè nobis suppeditant, fraudis, avaritiæ, rapinæ exempla oratione complectar, quibus fre-

10 ORATIO in

ta Sedes Papalis se hucusque sustentari vix diffiteatur : adeò ut vix dici possit, quot bella civilia excitarint Papisticæ dominationis fautores, quot homines doctissimos & pientissimos vivos igne comburendos curarint; tantum abest, ut illi omnia religionis commodis posteriora duxerint, ut ipsam Christiani nominis professionem fastidiendæ tyrannidis moli fulciendæ inservire velle videantur; quod ne temerè à me dictum existimetur, ipsa unius Concilii CONSTANTIENSIS historia facilè vindicabit: quanti apparatus! ne * Unus honestissimus, dolique minimè suspicax homunculus honestè vel vivere posset, vel mori; quanta tergiversatio! ne veritatis elucidandæ occasio daretur; quanta minitatio! ut de veritatis causâ vi oppressâ conclamari tandem videretur; quum autem Vir fortissimus, & propositi tenacissimus, neque minis terreri, neque carceris morâ frangi posset, quò non pudendos corrup-

* Joh. Huf.

Papisticam Conjuratiōem. II

tissimæ Ecclesiæ errores, ne dicam idololatriam, constantissimè averfaretur, vivus igni traditur cremandus; quò miser, & dolis diutius deludendus popellus hæreticum Illum, & execrandum omnino fateri velit, cui esset in fatis, ut tam horrendo mortis genere absumeretur; illâq; adeò ex parte stare veritatem, quæ fulgentibus terrenæ gloriæ ornamentis insigniretur.

Quæ & qualia sævitia Papistica spectacula perpeffa sit BRITANNIA nostra, quum Reipublicæ clavum MARIA teneret, mallem equidem silentio præterire, quàm ingratâ recordatione redintegrare. Quum verò multorum in animis ita istarum calamitatum memoria refederit & respirârit; ut religiosis maximè deditos imposturis humanius quid & mitius cogitare posse crediderint; non tam mihi displicebo, si (quod in Oratore vitiosissimum judicatur) prolixitatis redarguendus, quàm si rerum istarum & temporum deformitate parum commoveri visus sim: quamquam quis potest in iis flagitiis recensendis prolixior videri,

in quibus perpetrandis improbissimi hominum & audacissimi nunquam fatigati sunt? Mecum ergo, si libet, Viros ornatissimos, & morum probitate insignes ad palum ligatos recolite; doctissimos & morum suavitate verè Christianâ jucundissimos, immiti flammæ fomitem ante oculos ponamus; improbos, indoctos & audaces in Venerandorum Præfulum sanguine triumphantes & bacchantes reminiscamur; incitiam & superstitionem in veræ religionis, & divinæ sapientiæ insignibus & spoliis sese efferentem, paululum intueri ne fastidiamus. Horum profectò omnium facinorum recordatio adeò non ab Hodiernæ Diei solennitate & celebritate aliena est, ut etiam ad lætitiæ cumulum accessura sit, & effectura, quò penè supra mortalium fortem, in debitis Diis Immortalibus gratiis agendis assurgere videamur.

Gestit equidem animus E L I Z A B E T H Æ tempora felicia pariter & diuturna jucundâ prosequi recordatione. Quantum Religionem jamjam expiraturam solatium

latium subito erexit & recreavit! Quantus obscuræ & deturpatae Veritati affulsit splendor! Tum demum horrenda Papistarum consilia nuda & pellucida videbantur; amentia eorum nullis finibus coercenda haud ultra speciosissimo pietatis nomine tegi posse videbatur; sensitq; tandem derisus & delusus popellus, Divini nihil Eos sibi posse arrogare, quorum ex animis profligata exularet humanitas. Anne verò unquam credemus Eos abjectis armis torpore diriguisse? (O si Nos tam gnaviter Contentioni illustrissimæ adhærescamus, quàm Illi turpissimæ affuere!) Pulsi criminòsum redintegravere certamen; Reginam constantissimam & Semper Eandem, quò à proposito laudatissimo demoverent, spe allicere, minis territare nunquam destiterunt; subditos infidos in Clementissimam Imperatricem, Reges non malè animatos in fidissimam Fœderatam excitandos, ex civibus optimis efficiendos perduelles pestiferis curavere susurris. Cæteras Venerandæ Reginae præclaras ut sileam dotes,

quantus laudis cumulus reputandus, quòd acerrimis perduellium subditorum conatibus, quòd mutatis Fœderatorum Regum animis, quòd occultis nefariorum hominum fufurris, quòd apertis facinorosorum vociferationibus, quòd maximo conjurationum & bellorum molimini Infraëta obstitit, & Victrix triumphârit !

Tot cladibus afflicti, toties profligati JESUITÆ, rubore demum (si dicere fas est) suffusi, lucisq; pertæsi latebras quærunt ; gentemq; ANGLICANAM, Pontificium salutis consequendæ modum aspernatam, funditus perdendam statuunt. Quàm parum abfuit, quin perbreve Halcyonium JACOBI Regnum præpropera exciperet ruina ! Quàm prope fuit, ut ipsis Regis hilarioris, quàm fortioris jocis tragica intermischeretur strages ! Strages ! cujus deformitati ô si velum obducere liceret ! ne possent Christianis Barbaræ Gentes tale excogitatæ crudelitatis specimen exprobrare. O si sub ipsis felicissimis GEORGIANI Regni auspiciis, ita lætitiæ indulgere velimus, ut simul do-
los

Papisticam Conjuratiōem. 15

los & machinationes JESUITICAS cavendas existimemus!

Quâ tandem audaciâ est Ille, Qui, quum Christi sese Vicarium jactitet, nihil minùs, quàm earum rerum quæ Christianam institutionem sapiunt, satagere videatur! Poterat sanè facillimè nobis Tecum, Romanæ Præsul Ecclesiæ, convenire, nisi Tu à continentia & moderatione Apostolicâ abhorreres; suus omnino muniis Ecclesiasticis honos concedatur; cœlorumq; Claves Iis, quorum est Claudere & Aperire, ne denegentur: ita tamen, ne potestas hæcce Ecclesiæ Catholicæ fraudi futura sit. Christumne suæ Religionis insignia ad Unius homuncionis superbiam & cupiditatem sustentandam abutenda velle credemus? Anne omnes, qui corpora sua iracundi Antistitis pedibus conculcanda recusaverint, continuò Anathemate feriendos existimabimus? Humilem mehercule, diutiùs quàm par erat, & prostratum habuit Orbem Christianum: dum aliquâ honestatis specie tyrannidis suâ mole jam labentis

bentis vitia tegebantur, homines verecundissimi, quo minùs libertatem amissam vindicarent, sese continebant; magisq; veriti sunt, ne nimis, quàm ne parum suo jure uterentur. Quum verò tandem efrænata ejus libido nullos sibi cancellos circumdaret, quum populorum jura fusque deque haberet, quum inter fas & nefas nullum poneret discrimen, quum simplicem veræ religionis pulchritudinem è medio tollendam duceret; quum projectissimæ superstitionis larvam misero popello suspiciendam & venerandam præciperet, quum Principes inter & subditos nulla tam sancta fidelitatis & clientelæ vincula intercedere potuerint, quin, si inde meliùs suis commodis consultum fore prospiceret, dissolveret & violaret, quum Regum æquissimos & sanctissimos, si modò ipsius cupiditati & ambitioni obstare viderentur, efferatæ multitudini proculcandos & laniandos objiceret, quum humana omnia & divina infinitæ suæ libidini inservire debere crederet; Tum demum

num manifesta hæcce flagitia ignorare, stolidorum ; non refragari, timidorum ; assentiri, nefariorum esse videretur.

Deorum Immortalium benignitate non defuerunt, qui periculoso rei Christianæ morbo mederi se posse confiderent ; omni mediusfidijs encomiorum genere Illi prosequendi ; non tam, quòd exosæ tyrannidis jugum excuti, quàm quòd ploratam & conclamatam Religionem erigi posse, sperare auderent ; quàm non gravaret veneranda fortium Virorum nomina recensere ! qui primi à servitute pudendâ patriam, à næniarum farragine Cultum Divinum extricatum, dederunt ; nisi vereretur magis ne dignitatem Eorum oratione assequi non possem, quàm ne Vobis commemoratio foret molesta : suus sibi constabit honos, æternis memoriæ monumentis consecrandus : nos ad recentiora festinamus ; nuper erant, hodieq; in vivis sunt fortissimi Juris Humani Diviniq; Vindices, Quorum memoria temporis longinquitate maturefcet recordatu jucundior.

Atque hîc quidem omnino, quid Hujusce Diei ratio postulet, ignorare viderer; si in Rem Anglicam GULIELMI Tertii beneficia, omni prædicatione majora silentio præterirem; quamvis etenim Ejus in Religionem Reformatam merita tanta sunt, ut summi Oratoris eloquentiam longè superent; ego tamen infeliciori gratitudinis demonstratione, quàm æternâ ingrati animi turpitudine me notari malim. Non Illi subterraneæ Pontificiorum machinationes aperiendæ, sed erecta in ipsâ Regiâ Aulâ fœdæ superstitionis vexilla exturbanda. Quàm molesta memoratu superiora illa tempora; quum Rex Unicus Ille erat, ad Quem calamitates suas miser & afflictus Populus minimè deferendas arbitraretur! At verò, à tam deformi & luctuoso rerum spectaculo sese avertunt oculi; utinam quidem ita GULIELMO suas laudes concedere liceret, ut nequid gravius in JACOBUM Secundum dici necesse haberetur; Quum verò Illius gloria, ita cum infelici Hujus memoriâ conjuncta sit, ut ne cogitatione

3

gitatione quidem possit separari ; faciam id, quod si minus Oratorium, non tam vituperio, quàm quòd magis verecundum, dignum laude judicabitis ; ut interrupto quodam modo orationis filo, elogii compendio G U L I E L M I laudes complectar ; nudeque dicam, neminem Illo pietate ardentior, manu promptior, consilio sapientior unquam fuisse. Hæc si à me strictius, etiam Istius Herois genio accommodatiùs dicuntur ; quippe Qui negotii conficiendi celeritate, quàm prolixiore verborum pompâ præcellere ; benè agere, quàm audire, semper maluerit.

Quid de Potentissimo & Clementissimo Rege G E O R G I O satis dignè dici potest ? Qui singulari quodam Dei Optimi Maximi Beneficio, ad Religionem puriorem vindicandam & sublevandam natus videtur. Quantum manu, quantum consilio, quantum voluntate, ad Pacis & Religionis jura facta tecta conservanda valeat, non minùs prædicat Orbis Reformatus, quàm Papalis Domini ministri re-

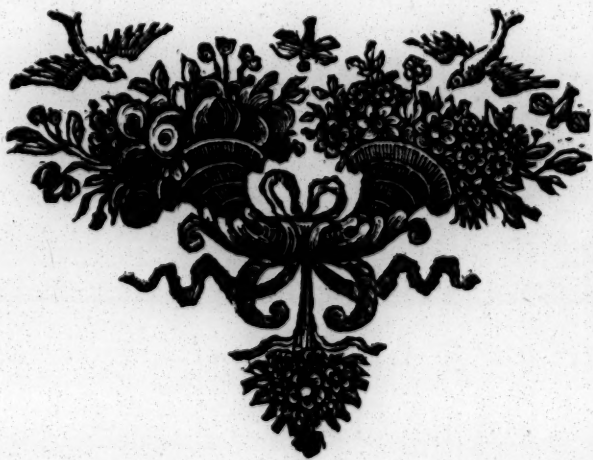
formidant; Diu Illum Dii Immortales suæ
BRITANNIÆ conservent incolumem;
nunquam Illum tardissima senectus tam non
rebus gerendis idoneum præstabit, quin
gestarum memoria Ipsum à calumniato-
rum audaciâ, suos à belli periculis facîle
tueatur; nunquam Hujus fortitudinem
JESUITARUM audacia experiri cupiet; Hu-
jus perspicaciam nunquam insidiis eludere
sperabunt; nunquam nobis, Illo vivo, ho-
stium infestissimorum molitio pertimescen-
da erit, si modò, quantum Ille ANGLIÆ,
tantum Illi ANGLIA alacris adsit.

Hæcce nostra felicitas omnino cum Ho-
dierni beneficii commemoratione conjun-
genda est; Regis etenim nostri curâ &
solicitudine effectum est, quò solutiori
animo gratiis agendis vacare poterimus;
quas quidem dignissimas persolvemus; si,
dum suum literis humanioribus, honorem;
Patriæ, pacem & libertatem; Religioni in-
tegerrimæ, dignitatem & ornamenta sua
gratulemur; simul recordemur JESUITAS
sui sceleris nunquam pœnituisse; nostræ
lætitiæ

Papisticam Conjuratiōem. 21

lætitiæ Illos invidere & insidiari ; tranquillitati & libertati nostræ anxios perpetuò imminere ; ut non minùs Deo Optimo Maximo acceptum ferendum sit, quòd exitium à cervicibus nostris meditatū & sedulò excogitatum quotidie propulset ; quàm quòd horrendum Hodiernæ Conjuratiōis molimen dissipaverit.

F I N I S.

THE NEW YORK PUBLIC LIBRARY

ASTEN LENOX TILDEN FOUNDATION

500 N. 5TH ST. NEW YORK, N. Y.

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

1911

